

Budúcnosť pre Ameriku a 18. júl 2020 – číslo šesť

Zástava

Jeff Pippenger
2023-09-23

A po troch dňoch a po pol dni vošiel do nich duch života od Boha a postavili sa na svoje nohy; a padla veľká bázeň na tých, ktorí ich videli. A počuli veľký hlas z neba, ktorý im hovoril: Vystúpte sem. A vystúpili na nebo v oblaku; a ich nepriatelia ich videli. Zjavenie 11:11, 12.

Keď boli Eliáš a Mojžiš pošliapaní na ulici, prijímajú Tešiteľa a potom sa postavia na svoje nohy. Suché kosti v Ezechielovom údolí najprv počujú hrmot a potom zakúsia otras, ale ešte stále boli bez dychu.

Prorokoval som teda, ako mi bolo prikázané; a keď som prorokoval, nastal hluk, a hľa, zatrasenie, a kosti sa spojili, kosť k svojej kosti. A keď som sa díval, hľa, objavili sa na nich šľachy a mäso na ne vystúpilo a koža ich pokryla navrchu; ale nebolo v nich ducha. Ezechiel 37:7, 8.

Keď budú telá znovu utvorené, počujú posolstvo štyroch vetrov.

Potom mi riekol: Prorokuj vetru, prorokuj, syn človeka, a povedz vetru: Takto hovorí Pán Hospodin: Príď od štyroch vetrov, ó duch, a veje na týchto pobitých, aby ožili. A prorokoval som, ako mi prikázal, a vošiel do nich duch, a ožili a postavili sa na svoje nohy, vojsko nesmierne veľké. Ezechiel 37:9, 10.

Všetci proroci označujú koniec sveta, takže pasáž z Ezechiela vytvára dilemu pre tých, ktorí sa chcú vyhnúť posolstvu dvoch prorokov zo zjavenia jedenástej kapitoly. Pravdaže, pre tých, ktorí si želajú toto posolstvo odmietnuť, je najľahšou lžou, ktorú si môžu nahovoriť, že Zjavenie jedenástej kapitoly je iba dejinami predstavujúcimi Francúzsku revolúciu a nemá nijaké uplatnenie na konci sveta. Ak však prijmete predpoklad, že aj Zjavenie jedenástej kapitoly označuje koniec sveta, potom musíte zosúladiť skutočnosť, že mocné vojsko na konci sveta, ktoré predkladá posolstvo tretieho anjela v mocnom volaní, je označené ako mŕtve a vzkriesené ešte predtým, než povstane ako Božie vojsko.

Potom mi povedal: Syn človeka, tieto kosti sú celý dom Izraela. Hľa, hovoria: Naše kosti vyschli a naša nádej zahynula; sme odrezaní pre svoje údy. Preto prorokuj a povedz im: Takto hovorí Pán Hospodin: Hľa, ľud môj, otvorím vaše hroby a vyvediem vás z vašich hrobov a privediem vás do krajiny Izraela. A poznáte, že ja som Hospodin, keď otvorím vaše hroby, ľud môj, a vyvediem vás z vašich hrobov. A vložím do vás svojho ducha a ožijete, a usadím vás vo vašej vlastnej krajine; vtedy poznáte, že ja, Hospodin, som to povedal aj vykonal, hovorí Hospodin. Ezechiel 37:11–14.

Kristus vystúpil do neba v oblaku a vracia sa s oblakmi, a oblaky predstavujú anjelov. Mojžiš a Eliáš vystupujú do neba v oblaku, ktorý predstavuje poslanstvo tretieho anjela, letiaceho prostriedkom neba pri nedeľnom zákone v Spojených štátoch. Mojžiš a Eliáš vystupujú do neba pri nedeľnom zákone v spojení s poslanstvom islamu.

Izaiáš označuje mnohé z právd spojených s touto históriou, a to práve v tom istom úseku, na ktorý sa Ježiš odvolal, aby označil svoje dielo. Použil prorokov Eliáša a Elizea ako príklady toho, že prorocké poslanstvo nebolo prijaté ich vlastnými krajanmi, a to tých z cirkvi v Nazarete okamžite priviedlo k hnevu, takže sa ho usilovali zabiť.

Duch Pána Hospodina je nado mnou, lebo Hospodin ma pomazal, aby som zvestoval tichým radostnú zvesť; poslal ma obviazať skrúsených srdcom, vyhlásiť zajatým slobodu a spútaným otvorenie žalára; vyhlásiť rok Hospodinovej priazne a deň pomsty nášho Boha; potešiť všetkých zarmútených; ustanoviť smútiacim na Sione, dať im ozdobu namiesto popola, olej radosti namiesto smútku, rúcho chvály namiesto ducha malomyseľnosti; aby ich nazývali stromami spravodlivosti, Hospodinovou výsadbou, aby bol oslávený. A vystavajú dávne rumoviská, pozdvihnú niekdajšie spustošenia a opravia spustošené mestá, spúšť mnohých pokolení. A cudzinci budú stáť a pásť vaše stáda a synovia cudzincov budú vašimi oráčmi a vinohradníkmi. Ale vás budú nazývať kňazmi Hospodinovými; budú vás volať služobníkmi nášho Boha; budete požívať bohatstvo národov a ich slávou sa budete honosiť. Za svoju hanbu dostanete dvojnásobok a namiesto potupy sa budú radovať zo svojho podielu; preto vo svojej krajine zdedia dvojnásobok; večná radosť bude ich údelom. Lebo ja, Hospodin, milujem právo, nenávidím lúpež pri spaľovanej obeti; verne odmením ich dielo a uzavriem s nimi večnú zmluvu. A ich potomstvo bude známe medzi národmi a ich výhonok medzi ľuďmi; všetci, ktorí ichvidia, ich uznajú, že sú potomstvom, ktoré Hospodin požehnal. Veľmi sa budem radovať v Hospodinovi, moja duša bude jasať v mojom Bohu; lebo ma odial rúchom spásy, zahalil ma plášťom spravodlivosti, ako keď sa ženích ozdobuje čelenkou a ako sa nevesta krášli svojimi skvostami. Lebo ako zem vydáva svoj pupeň a ako záhrada dáva vzísť tomu, čo je v nej zasiate, tak Pán Hospodin dá vzísť spravodlivosti a chvále pred všetkými národmi.

Pre Sion neumlknem a pre Jeruzalem neutíchmem, kým jeho spravodlivosť nevyjde ako žiara a jeho spása nebude horieť ako pochodeň. A národyvidia tvoju spravodlivosť a všetci králi tvoju slávu; a budeš nazvaná novým menom, ktoré určia ústa Hospodinove. Budeš aj korunou slávy v ruke Hospodinovej a kráľovským diadémom v dlani svojho Boha. Už ťa viac nebudú nazývať Opustená a tvoju krajinu už viac nebudú nazývať Spustošená; ale budeš sa volať Chefcíba a tvoja krajina Beúla; lebo Hospodin má v tebe zaľúbenie a tvoja krajina bude vydatá. Lebo ako sa mladý muž žení s pannou, tak sa tvoji synovia oženia s tebou; a ako sa ženích raduje z nevesty, tak sa bude tvoj Boh radovať z teba. Na tvoje múry, Jeruzalem, som postavil strážcov, ktorí nikdy neumlknú ani vo dne ani v noci; vy, ktorí pripomínate Hospodina, nemlčte. A nedoprajte mu odpočinku, kým neupevní a kým neurobí z Jeruzalema chválu na zemi. Hospodin prisahal na svoju pravicu a na svoje mocné rameno: Už nikdy nevydám tvoje obilie za pokrm tvojim nepriateľom a synovia cudzieho ľudu už nebudú piť tvoje víno, pre ktoré si sa namáhala; ale tí, ktorí ho zožali, budú ho jesť a chváliť Hospodina, a tí, ktorí ho zhromaždili, budú ho piť v nádviariach mojej svätosti. Prejdite, prejdite bránami; pripravte cestu ľudu; navštňte, navštňte cestu; odstráňte kamene; vztýčte zástavu pre národy.

Hľa, Hospodin ohlásil až po končiny zeme: Povedzte dcére Siona: Hľa, tvoja spása prichádza; hľa, jeho odmena je s ním a jeho dielo pred ním. A nazvú ich: Svätý ľud, Vykúpení Hospodinovi; a ty budeš nazvaná: Vyhl'adaná, Mesto neopustené. Izaiáš 61:1–62:12.

Pán vstupuje do „večnej zmluvy“ so sto štyridsiatimi štyrmi tisícmi, ktorí boli predtým „opustení“, no potom sa stávajú „mestom“, ktoré „nie je opustené“. Boli „spustošení“ a mŕtvi na ulici. Izaiáš ich označuje ako „Kňazov Pánových“, Pánových „služobníkov“, „svätý ľud“ a „strážcov“ na múroch Siona.

Na rozdiel od tých, ktorí sa radovali nad ich mŕtvymi telami, Boh sa potom raduje nad nimi „ako sa ženích raduje z nevesty“. Nevesta je vtedy už pripravená. Tak ako v zasľúbení Filadelfii im Pán dáva „nové meno“, tak ich meno označuje ako „Chefcíba“ a „Beula“. Chefcíba znamená moje zaľúbenie je v nej a Beula znamená vydať sa. Pán si berie za manželku tých, ktorých predstavujú Eliáš a Mojžiš.

Dielo, ktoré im bolo zverené, spočíva v tom, aby pripravili cestu pre druhý príchod Krista zvestovaním „radostnej zvesti“ o Kristovi a o Jeho spravodlivosti „až do končín sveta“. Boli pomazaní Tešiteľom pri vyliatí Ducha a potom budú vyzdvihnutí „ako zástava“, keď „veľký hlas z neba“ im povie: „Vystúpte sem.“ Potom budú ako „koruna slávy“ a „kráľovský diadém“ v ruke Hospodinovej. Zachariáš stotožňuje tú istú korunu so zástavou a zároveň kladie túto udalosť do času neskorého dažďa.

A Hospodin, ich Boh, ich v ten deň zachráni ako stádo svojho ľudu; lebo budú ako kamene koruny, vyvýšené ako zástava nad jeho krajinou. Lebo aká veľká je jeho dobrota a aká veľká je jeho krása! Obilie rozveselí mládencov a nové víno panny. Žiadajte od Hospodina dážď v čase neskorého dažďa; tak Hospodin utvorí jasné oblaky a dá im privaly dažďa, každému trávu na poli. Zachariáš 9:16–10:1.

Budú „stádom Jeho ľudu“, no Pán má aj druhé stádo, ktoré je v tom čase ešte v Babylone a ktoré tiež povolá. Ich úlohou bude znovu vybudovať „starodávne“ spustošené miesta a „spustošenia“ mnohých pokolení. Budú to tí, ktorí sa vrátia a znovu nastolia staré chodníky, ktoré boli v adventizme i mimo adventizmu zavrnuté a zasypané. Vrátia sa k milleritským základným pravdám a predložia ich v ich čistote laodicejskému adventizmu a zároveň predložia posolstvo aj tým, ktorí sú mimo adventizmu, o „starých“ pravdách spojených s Božím zákonom, zvlášť so sobotou. Pri tom budú používať dejiny mnohých pokolení na znázornenie novej histórie. Ich dielo sa bude odohrávať počas neskorého dažďa, keď budú Božie súdy v krajine. Keď ich Pán svojou pravcou pozdvihne ako zástavu, celý svet, ktorý sa predtým radoval nad ich mŕtvymi telami ležiacimi na ulici, uvidí zástavu a počuje výstražnú poľnicu strážcov.

Všetci obyvatelia sveta a všetci, ktorí prebývate na zemi, hľad'te, keď pozdvihne zástavu na vrchoch; a keď zatrúbi na trúbe, počujte. Izaiáš 18:3.

V jedenástej kapitole Zjavenia, keď tí, ktorí sa radovali nad ich mŕtvymi telami, uvidia, že vstali na nohy, „padol na tých, čo ich videli, veľký strach.“

A Asýrčan padne mečom, nie od mocného muža; a meč, nie od obyčajného muža, ho strávi. Bude však utekať pred mečom a jeho mládenci budú porazení. A od strachu sa uchýli do svojej pevnosti a jeho kniežatá sa budú báť zástavy, hovorí Hospodin, ktorého oheň je na Sione a jeho pec v Jeruzaleme. Izaiáš 31:8, 9.

Všetky prorokove svedectvá sa zbiehajú v knihe Zjavenia. Asýrčan predstavuje kráľa severu v Danielovi jedenást', verše štyridsať až štyridsaťpäť, ktorý príde k svojmu koncu a nikto mu nepomôže. Keď stoštyridsaťštyritisíc, ktorí sú Božími strážcami, zatrúbia na trúbu, celý svet to bude počuť a bude sa báť. Tí, ktorých predstavujú dvaja proroci, budú „pomazaní“ Tešiteľom, „aby zvestovali radostnú zvesť“, ktorou sú „správy z východu a zo severu“, ktoré „znepokoja“ kráľa severu v Danielovi, kapitola jedenást', verš štyridsaťštyri, a to označuje začiatok prenasledovania počas krízy nedeľného zákona. V tom čase pohania odpovedia na posolstvo, aby vyšli z Babylona, a prídu a pripoja sa ku kňazom Hospodinovým, ktorí sú tiež predstavení ako „koreň Izaiho“, čím sa označuje biblická metodológia, ktorú použijú na predloženie výstražného posolstva pohanom.

A v ten deň bude koreň Izaiho stáť ako zástava národom; k nemu sa budú utiekať pohania, a jeho odpočinok bude slávny. A stane sa v ten deň, že Pán znova, po druhý raz, vztiahne svoju ruku, aby získal pozostatok svojho ľudu, ktorý zostane, z Asýrie a z Egypta, z Patrôsu a z Kúša, z Élamu a zo Šineára, z Chamátu i z ostrovov mora. A vztýči zástavu pre národy, zhromaždí vyhnancoz Izraela a rozptýlených Judovcov zvolá zo štyroch končín zeme. Izaiáš 11:10–12.

Pán zhromaždil svoj ľud 11. septembra 2001 s posolstvom, ktoré označilo útok islamu za príchod tretieho beda. Pán opäť zhromažďuje svoj ľud po druhý raz po tom, čo boli mŕtvi na ulici. Keď tak činí, zhromaždení sú označení ako „vyhnanec Izraela“, „rozptýlení Júdu“. Boli vyvrhnutí na ulice 18. júla 2020, no po druhý raz sú zhromaždení, aby boli zástavou, ktorá zhromažďuje ostatné Božie stádo, ktoré je ešte stále v Babylone. Zhromažďovanie tých, ktorí sú ešte v Babylone, sa začína pri nedeľnom zákone v Spojených štátoch, ktorý je druhým z dvoch hlasov v Zjavení osemnástej kapitoly.

Prvé zhromaždenie sa uskutočnilo 11. septembra 2001, keď islam zaútočil na Spojené štáty. Ako zástava, ku ktorej majú byť zhromaždení po druhý raz, sú predstavení ako koreň Izaiho, čo je symbol predstavujúci dielo Alfya a Omegy, znázorňujúci koniec veci jej začiatkom. Prvé zhromaždenie bolo označené islamským úderom proti Spojeným štátom a znázorňuje i určuje islamský úder proti Spojeným štátom ako druhé zhromaždenie. Keď koreň Izaiho stojí ako zástava pre pohanov, jeho „odpočinok“ bude slávny, lebo zástava povedie tých, ktorí sú ešte stále v Babylone, späť k biblickej starej ceste soboty siedmeho dňa, čím označí vztýčenie zástavy pre pohanov v kríze nedeľného zákona.

„zástava“ najprv prechádza procesom očistenia, ktorý bol znázornený v tretej kapitole Malachiáša, v dvoch Kristových očisteniach chrámu a, samozrejme, v podobenstve o desiatich pannách na konci milleritského hnutia. Proces očistenia na začiatku sa do posledného písmena opakuje na konci a je Izaiášom predstavený v súvislosti s jedinečnou tabuľou, na ktorú sa poukázalo v jednej knihe. Vzburá adventizmu je falšovanou tabuľou vytvorenou v roku 1863 s cieľom odmietnuť a

nahradiť dve tabule zaznamenané v druhej kapitole knihy Habakuk.

Teraz teda choď, napíš to pred nimi na tabuľu a zaznač to do knihy, aby to zostalo na budúci čas, naveky a navždy: Lebo je to ľud spurný, lživé deti, deti, ktoré nechcú počúvať zákon Hospodinov; ktoré hovoria vidiacim: Nevidíte; a prorokom: Neprorokujte nám pravé veci, hovorte nám príjemné veci, prorokujte klamy; uhni sa z cesty, odboč z chodníka, odstráň spred nás Svätého Izraelovho. Preto takto hovorí Svätý Izraelov: Pretože pohrdáte týmto slovom a dôverujete útlaku a prevrátenosti a opierate sa o to: preto vám táto nepravosť bude ako trhlina, ktorá sa chystá spadnúť, vydutá na vysokej stene, ktorej zrútenie príde náhle, v okamihu. A rozbije ju, ako sa rozbíja hrnčiarova nádoba, rozbitá na kusy; neušetrí ju, takže sa medzi jej črepinami nenájde ani črep, aby sa ním nabral oheň z kozuba alebo voda z jamy. Lebo takto hovorí Pán Hospodin, Svätý Izraelov: V obrátení a odpočinutí budete spasení; v tichosti a dôvere bude vaša sila; ale nechceli ste. A povedali ste: Nie, lebo utečieme na koňoch; preto budete utekať. A: Pojedeme na rýchlych; preto budú rýchli tí, čo vás budú prenasledovať. Tisíc utečie pred hrozbou jedného, pred hrozbou piatich utečiete, až zostanete ako stožiar na vrchole vrchu a ako zástava na pahorku. A preto bude Hospodin čakať, aby vám mohol prejaviť milosť, a preto sa vyvýši, aby sa nad vami zmiloval; lebo Hospodin je Boh súdu; blahoslavení sú všetci, ktorí očakávajú na neho. Lebo ľud bude bývať na Sione, v Jeruzaleme; už nebudeš viacej plakať; iste ti preukáže milosť na hlas tvojho volania; len čo ho počuje, odpovie ti. Izaiáš 30:8–19.

V roku 1863 adventizmus začal proces odmietania prorockého posolstva Williama Millera, ako je znázornené na dvoch svätých tabuľach Habakuka. Ježiš ilustruje koniec začiatkom. V tomto úseku vzbúrenci na začiatku adventizmu predstavujú aj vzbúrencov na konci adventizmu. V oboch prípadoch vzbura predstavuje odmietnutie prorockého posolstva a metodológie každej dejinnej línie, keď hovoria „vidiacim“: „Nevidíte,“ a prorokom: „Neprorokujte nám pravdivé veci, hovorte nám hladké veci, prorokujte klamy.“

Rozhodujú sa tiež opustiť cestu, keď vyhlasujú: „Uhni sa z cesty, odboč z chodníka, spôsob, aby Svätý Izraelov prestal byť pred nami.“ Cesta spravodlivých sú „staré chodníky“ z Jeremiáša, šiesta kapitola, verše šesťnásť a sedemnásť. Vzbúrenci sa rozhodujú nekráčať v základných pravdách ani nepočúvať zvuk trúby, na ktorú trúbia strážcovia, ktorí boli vyzdvihnutí, čo predstavuje milleritské hnutie a hnutie Future for America.

Takto hovorí Hospodin: „Postojte na cestách a hľadajte, pýtajte sa na dávne chodníky, kde je dobrá cesta, a chodte po nej, a nájdete odpočinutie svojim dušiam.“ Ale oni povedali: „Nepôjdeme po nej.“ Ustanovil som nad vami aj strážcov so slovami: „Počúvajte hlas trúby.“ Ale oni povedali: „Nebudeme počúvať.“ Preto počujte, národy, a poznaj, ó zhromaždenie, čo je medzi nimi. Počuj, zem: hľa, privediem nešťastie na tento ľud, ovocie ich zmýšľania, pretože nepočúvali moje slová ani môj zákon, ale ho zavrhl. Jeremiáš 6:16–19.

Odmietnutie buričov kráčať po starých chodníkoch je tiež znázornené ako ich túžba „odstrániť Svätého Izraelovho spred seba“ a predstavuje odmietnutie posolstva Polnočného volania, ktoré je založené na tom, že Alfa a Omega znázorňujú koniec adventizmu jeho začiatkom.

„Za nimi bolo na začiatku cesty postavené jasné svetlo, o ktorom mi anjel povedal, že je to ‚polnočné volanie‘. Toto svetlo svietilo po celej dĺžke cesty a osvetľovalo ich nohy, aby sa nepotkli.

„Ak mali oči upreté na Ježiša, ktorý bol tesne pred nimi a viedol ich do mesta, boli v bezpečí. No čoskoro sa niektorí unavili a hovorili, že mesto je ešte veľmi ďaleko a že očakávali, že doň už skôr vstúpia. Vtedy ich Ježiš povzbudzoval tým, že pozdvihol svoju slávnu pravicu, a z Jeho ramena vychádzalo svetlo, ktoré sa vlnilo nad adventným zástupom, a oni volali: ‚Aleluja!‘ Iní ľahkomyseľne popierali svetlo za sebou a hovorili, že to nebol Boh, kto ich tak ďaleko vyviedol. Svetlo za nimi zhaslo, zanechajúc ich nohy v úplnej temnote, a oni sa potkýnali, stratili z dohľadu cieľ i Ježiša a spadli z chodníka dolu do temného a bezbožného sveta pod nimi.“ Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

Proces očisťovania, ktorý predstavuje Polnočný výkrik, vytvára dve triedy uctievačov a tridsiata kapitola Izaiáša predstavuje nedostatok oleja u bláznivých panien ako neschopnosť zadovážiť si vodu alebo oheň, ktoré sú oboma symbolmi Tešiteľa, keď Izaiáš píše: „jeho zlomenie príde náhle, v okamihu. A rozbije ho, ako sa rozbíja hrnčiarova nádoba, ktorá sa roztriešti na kusy; neušetrí, takže sa medzi jej črepinami nenájde ani črep, ktorým by sa nabral oheň z kozuba alebo nabrala voda z cisterny.“ Ich súd prichádza „náhle“, ako to predstavuje výkrik o polnoci, keď potom zistia, že je už neskoro získať olej. Oheň a voda v Izaiášovom svedectve sú jednoducho ďalším znázornením oleja v podobenstve o desiatich pannách. Olej, voda a oheň predstavujú charakter, predstavujú posolstvo a tiež prítomnosť Tešiteľa. Nijaký z týchto symbolov nemožno získať, keď sú desiatich panien „príde náhle, v okamihu.“ Vtedy je už neskoro.

Jediné bezpečie spočíva v „návrate“, čo je zaslúbenie dané Jeremiášovi, keď zastupoval tých, ktorí boli sklamaní pri prvom sklamaní. Ak by sa Boží ľud navrátil k Nemu, On by sa navrátil k nim, no vzbúrenci to odmietajú a svetlo, ktoré osvetľovalo cestu, zhaslo. Svetlom na začiatku bolo Polnočné volanie a cesta vpred bola osvetľovaná Kristovým slávnym pravým ramenom až do večnosti. Kristus bol pred tými, ktorí kráčali po tejto ceste, a svetlo za nimi musí byť tým istým svetlom, lebo Kristus znázorňuje koniec cesty začiatkom cesty. Polnočné volanie bolo a je prítomnou pravdou.

„Často sa odvolávam na podobenstvo o desiatich pannách, z ktorých päť bolo múdrych a päť nerozumných. Toto podobenstvo sa naplnilo a ešte sa naplní do poslednej litery, lebo má osobitné uplatnenie pre tento čas a podobne ako posolstvo tretieho anjela sa naplnilo a bude aj naďalej prítomnou pravdou až do konca času.“ Review and Herald, 19. augusta 1890.

Túžba odstrániť spred nich Svätého je odmietnutím nielen Krista, ale Krista ako Alfy a Omegy. Je to odmietnutie posolstva Polnočného volania. Posolstvo Polnočného volania bolo na počiatku adventizmu opravou zlyhaného predpovedania.

Buriči, ktorí zavrhlí „staré chodníky“ a vytvorili falošný „stôl“ oddelený od spravodlivých, ako ich predstavovalo naplnenie Polnočného volania v milleritskom hnutí. Potom „tisíc“ utieklo „pred hrozbou jedného“ a hnutie sa náhle z päťdesiat tisíc zmenšilo na päťdesiat. Utekli pre „hrozbu“, ktorá prišla od „piatich“ múdrych panien, ktoré im povedali, že sa s nimi nemajú o aký olej podeliť

a že si musia ísť kúpiť svoj vlastný olej. Oddelenie bláznivých od múdrych zanechalo múdre panny „ako zástavu na temene vrchu a ako koruhvu na pahorku“. Vzburu bláznivých panien 22. októbra 1844 znázorňovala vzburu roku 1863, lebo 22. október 1844 bol začiatkom devätnástich rokov, ktoré predstavujú koniec „sedemnásobku“ z Levitikus dvadsaťšesť. K tejto téme máme ešte viac čo povedať, no vzburu v roku 1844 bola predobrazom vzbury roku 1863 a označuje bod, v ktorom bol vytvorený falošný stôl.

Strach, ktorý prežívajú bláznivé panny, je strach predstavený vtedy, keď sú múdre panny privedené späť k životu a postaví sa na svoje nohy. Vtedy je už neskoro vrátiť sa zo sklamaní z 18. júla 2020 a ďalšou vecou, ktorá sa má stať, je vystúpenie do neba, ku ktorému dochádza pri nedeľnom zákone. Vtedy nastane veľké zemetrasenie.

A v tú istú hodinu nastalo veľké zemetrasenie a desiatu časť mesta sa zrútila; a pri zemetrasení bolo zabitých sedemtisíc ľudí. A ostatní sa preľakli a vzdali slávu Bohu neba. Druhé beda pominulo; a hľa, tretie beda prichádza rýchlo. Zjavenie 11,13.14.

Zjavenie jedenáste uvádza, že počas Francúzskej revolúcie padla desiatu časť mesta, a v tejto dejinnej udalosti bol zvrhnutý národ Francúzska, národ pozostávajúci z dvoch prorockých rohov, predstavený ako Sodoma a Egypt. Dva rohy Francúzska predobrazujú dva rohy Spojených štátov.

Francúzsko bolo v prorockom zmysle jedným z desiatich kráľovstiev, ktoré v Danielovi 7 predstavujú pohanský Rím, a preto padla desiatu časť kráľovstva (mesta). V skutočnosti spomedzi tých desiatich rohov z Daniela 7, ktoré napokon v roku 538 dosadili pápežstvo na trón zeme, bolo Francúzsko hlavným kráľovstvom, ktoré pápežstvo ustanovilo. Ako jedna z desiatich mocností z Daniela 7 Francúzsko predobrazuje úlohu dvojrohého zemskeho zvieraťa zo Zjavenia 13. Spojené štáty vykonávajú pre pápežstvo na konci to isté dielo, aké vykonalo Francúzsko na začiatku. Spojené štáty sú poprednou mocnosťou desiatich kráľov, ktorí predstavujú Organizáciu Spojených národov, a padnú pri zemetrasení nedeľného zákona. Týmto veršom sa budeme podrobnejšie venovať v nasledujúcom článku.

Jednou z hlavných tém tohto článku je, že je to posolstvo, ktoré stavia Boží ľud na nohy, lebo Tešiteľ, ktorý ich stavia na nohy, predstavuje olej, ktorý predstavuje nielen Ducha Svätého, ale aj posolstvá, ktoré Boh posielal svojmu ľudu. Posolstvo jedenástej kapitoly Zjavenia, ktoré stavia Mojžiša a Eliáša na nohy, je takisto znázornené zasľúbením daným Jeremiášovi.

Preto takto hovorí Hospodin: Ak sa navrátiš, privediem ťa späť a budeš stáť pred mnou; a ak oddelíš vzácne od ničomného, budeš ako moje ústa. Oni sa navrátia k tebe, ale ty sa nenavráť k nim. A učiním ťa tomuto ľudu opevneným medeným múrom; budú bojovať proti tebe, ale nepremôžu ťa, lebo ja som s tebou, aby som ťa zachránil a vyslobodil, hovorí Hospodin. A vyslobodím ťa z ruky bezbožných a vykúpim ťa z ruky ukrutných. Jeremiáš 15:19–21.

Izaiáš predniesol tú istú výzvu, keď povedal: „Lebo takto hovorí Pán Hospodin, Svätý Izraelov: V navrátení a odpočinku budete spasení.“ Izaiáš dodal, že toto „navrátenie“ súviselo s časom meškania z podobienstva, lebo napísal: „A preto bude Hospodin čakať, aby vám preukázal milosť, a preto bude vyvýšený, aby sa nad vami zmlouval; lebo Hospodin je Bohom súdu; blahoslavení sú

všetci tí, ktorí očakávajú na neho.“

Výsada byť Božími „ústami“, ako to vyjadril Jeremiáš, je výsadou hovoriť za Boha v čase, keď Spojené štáty „hovoria ako drak“. Slovamí, ktoré potom zaznejú z úst Božieho ľudu, bude varovanie proti znameniu pápežskej šelmy. Mať účasť na tomto slávnom hnutí si vyžaduje, aby sme sa vrátili.

Ak sa navrátiš, ó Izrael, hovorí Hospodin, navráť sa ku mne; a ak odstrániš svoje ohavnosti pred mojej tváre, nebudeš sa túlať. A budeš prisahať: Akože žije Hospodin, v pravde, v súde a v spravodlivosti; a národy sa budú v ňom požehnávať a v ňom sa budú chváliť. Lebo takto hovorí Hospodin mužom Judska a Jeruzalema: Zorte si úhor a nesejte medzi tnie. Obrežte sa Hospodinovi a odstráňte predkožku svojho srdca, mužovia Judska a obyvatelia Jeruzalema, aby môj hnev nevyšiel ako oheň a nehorel tak, že ho nikto nebude môcť uhasiť, pre zlobu vašich skutkov. Oznamte to v Judsku a rozhláste v Jeruzaleme; hovorte: Trúbte na trúbu v krajine; volajte mocne, zhromažďte sa a povedzte: Zhromažďte sa a vojdime do opevnených miest. Vztyčte zástavu smerom k Sionu; ustúpte, nemeškajte, lebo ja privediem zlo od severu a veľkú skazu. Lev vystúpil zo svojej húštiny a hubiteľ národov je na ceste; vyšiel zo svojho miesta, aby obrátil tvoju krajinu na púšť, a tvoje mestá budú spustošené, bez obyvateľa. Jeremiáš 4:1–7.

Ale Duch Hospodinov zostúpil na Gedeona a on zatrúbil na trúbu; a Abi-Ezer sa zhromaždil za ním. Potom rozposlal poslov po celom kmeni Menašše; aj ten sa zhromaždil za ním. A poslal poslov k Ašerovi, k Zebulúnovi a k Neftálimu; a oni vyšli, aby sa s nimi stretli. Sudcov 6:34, 35.